TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2005. gada 13. oktobrī *

Lieta C-379/04

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam,

ko *Landgericht Würzburg* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 23. augustā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 3. septembrī, tiesvedībā

Richard Dahms GmbH

pret

Fränkischer Weinbauverband eV.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [*A. Rosas*], tiesneši A. La Pergola [*A. La Pergola*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], U. Lehmuss [*U. Lõhmus*] (referents) un A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*],

* Tiesvedības valoda — vācu.

ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Richard Dahms GmbH* vārdā — E. Hāss [*J. Haas*], *Rechtsanwalt*,

— *Fränkischer Weinbauverband eV* vārdā — B. Vinke [*B. Vincke*], *Rechtsanwalt*,

— Eiropas Kopienu Komisijas vārdā — F. Erlbahers [*F. Erlbacher*] un T. van Reins [*T. van Rijn*], pārstāvji,

ņemot vērā lēmumu, kas pieņemts pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas, izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 21. pantu Komisijas 2002. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 753/2002, ar ko paredz konkrētus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1493/1999 piemērošanai attiecībā uz konkrētu vīna nozares produktu aprakstu, apzīmējumu, noformējumu un aizsardzību (OV L 118, 1. lpp.).

2 Šis prejudiciālais lūgums tika iesniegts tiesvedības ietvaros starp *Richard Dahms GmbH* (turpmāk tekstā — "*Dahms*") un *Fränkischer Weinbauverband eV* (turpmāk tekstā — "*Weinbauverband*") par dalības maksas vīnu konkursā apmēru.

Atbilstošās Kopienu tiesību normas

3 Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1493/1999 par vīna tirgus kopīgo organizāciju (OV L 179, 1. lpp.) 47. pantā citastarp ir paredzēti noteikumi attiecībā uz noteiktu produktu marķēšanu, kuru mērķis ir patērētāju un ražotāju likumīgo interešu aizsardzība, iekšējā tirgus vienmērīga darbība un kvalitatīvu produktu ražošanas veicināšana. Minētajā pantā tiek nodalītas norādes, kurām obligāti jābūt minētām uz etiķetes, un norādes, kuras ir fakultatīvas.

4 Minētās regulas VII pielikuma B daļas 1. punkta b) apakšpunkta trešajā ievilkumā ir paredzēta iespēja Komisijas noteiktajā kārtībā līdz ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi uz etiķetes norādīt informāciju par "balvu, medaļu vai konkursu".

5 Regula Nr. 753/2002 tika pieņemta, lai citastarp paredzētu noteikumu attiecībā uz konkrētu vīna nozares produktu noformējumu piemērošanas kārtību. Tās IV sadaļā ietverti noteikumi attiecībā uz galda vīniem ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un noteiktā apvidū ražotiem kvalitatīviem vīniem.

6 Regulas Nr. 753/2002 21. pantā, kas iekļauts IV sadaļā, kuras nosaukums ir "Apbalvojumi un medaļas", ir paredzēts:

"Saistībā ar Regulas (EK) Nr. 1493/1999 VII pielikuma B daļas 1. punkta b) apakšpunkta trešo ievilkumu apbalvojumus un medaļas var attēlot uz galda vīnu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi un noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvu vīnu etiķetēm ar noteikumu, ka attiecīgajai vīna partijai tie piešķirti dalībvalsts vai trešās valsts rīkotā [atļautā] objektīvā konkursā. Dalībvalstis un trešās valstis dara Komisijai zināmu atļauto konkursu sarakstu. Komisija veic visus atbilstīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šie saraksti tiek publiskoti."

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

7 *Dahms*, prasītājs pamata lietā, vada sabiedrību, kura ražo un tirgo vīna nozares produktus. *Weinbauverband*, atbildētājs pamata lietā, Vācijā organizē Frankonijas vīnu un dzirkstošo vīnu konkursu. Dalības maksas apmērs šajā konkursā ir atkarīgs no tā, vai kandidāti ir *Weinbauverband* biedri. Tādējādi šī maksa ir noteikta EUR 46 apmērā par katru vīna partiju, ko prezentē šīs organizācijas biedri, un EUR 92 apmērā par katru pārējo kandidātu prezentēto vīna partiju, un par katru dzirkstošā vīna partiju attiecīgi EUR 76,50 un EUR 153 apmērā.

8 *Dahms* bija *Weinbauverband* biedrs līdz 2001. gadam un prezentēja vīnus vairākos konkursos. Tā kā *Dahms* vairs nav šīs organizācijas biedrs, tas, no vienas puses, *Landgericht* [Apgabaltiesā] apstrīd nosacījumus, ko tam attiecībā uz dalības maksu paredzējis *Weinbauverband* un kas, pēc *Dahms* domām, ir diskriminējoši Regulas

Nr. 753/2002 21. panta izpratnē, un, no otras puses, ļaunprātīgu stāvokļa izmantošanu, kas izriet no *Weinbauverband* monopola stāvokļa šāda veida konkursu organizēšanā.

9 *Dahms* vēlas, lai tam atļautu piedalīties konkursā ar tādiem pašiem nosacījumiem kā *Weinbauverband* biedriem. Pakārtoti *Dahms* lūdz atļaut piedalīties konkursā, neesot šīs organizācijas biedram, bet samaksājot dalības maksu, kuras apmēru noteiktu *Landgericht.*

10 *Weinbauverband* iesniedzējtiesā ir norādījis, ka tādas dalības maksas paredzēšana, kas atšķiras atkarībā no tā, vai dalībnieki ir šīs organizācijas biedri, ietilpst kompetences ietvaros, kas tam piešķirta saskaņā ar tiesību aktiem par apvienībām. *Weinbauverband* nepiekrīt, ka pamata lietā pastāv diskriminācija Regulas Nr. 753/2002 21. panta izpratnē. *Weinbauverband* norāda, ka, pirmkārt, šis noteikums attiecas uz dalībvalstīm un nerada subjektīvas tiesības indivīdiem, un, otrkārt, ka ar šo pantu ir aizliegta tikai patvaļīga diskriminācija.

11 Šajos apstākļos *Landgericht Würzburg* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālos jautājumus:

"1) Vai Regulas (EK) Nr. 753/2002 21. pants piešķir prasītājam subjektīvas tiesības, kas aizliedz atbildētājam to diskriminēt Frankonijas vīnu un dzirkstošo vīnu konkursa ietvaros?

2) Ja atbilde uz iepriekš minēto jautājumu ir apstiprinoša:

vai tā ir diskriminācija Regulas (EK) Nr. 753/2002 21. panta izpratnē, ja atbildētājs Frankonijas vīnu un dzirkstošo vīnu konkursa ietvaros prasītājam, kas nav atbildētāja biedrs, par piedalīšanos konkursā nosaka divas reizes lielāku dalības maksu nekā tā, kas tiek prasīta no tā biedriem?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

12 Uzdodot savu pirmo jautājumu, iesniedzējtiesa jautā Tiesai, vai Regulas Nr. 753/2002 21. pants piešķir *Dahms* subjektīvas tiesības, uz kurām tas var atsaukties, lai apstrīdētu diskriminējošo attieksmi, kas, pēc tā domām, bija pret to vērsta tādējādi, ka, lai varētu piedalīties Frankonijas vīnu un dzirkstošo vīnu konkursā, tam bija jāmaksā augstāka dalības maksa nekā *Weinbauverband* biedriem.

13 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar EKL 249. panta otro daļu regulas ir vispārpiemērojamas un tās ir tieši piemērojamas visās dalībvalstīs. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ņemot vērā to raksturu un funkciju Kopienu tiesību avotu sistēmā, regulas piešķir indivīdiem tiesības, kas valsts tiesām ir jāaizsargā (skat. it īpaši 1973. gada 10. oktobra spriedumu lietā 34/73 *Variola, Recueil*, 981. lpp.,

8. punkts, un 2002. gada 17. septembra spriedumu lietā C-253/00 *Muñoz un Superior Fruiticola*, *Recueil*, I-7289. lpp., 27. punkts).

14 Valsts tiesām, kurām to kompetences ietvaros ir jāpiemēro Kopienu tiesību noteikumi, ir jānodrošina atbilstoša to piemērošana (skat. it īpaši 1978. gada 9. marta spriedumu lietā 106/77 *Simmenthal*, *Recueil*, 629. lpp., 16. punkts; 1990. gada 19. jūnija spriedumu lietā C-213/89 *Factortame* u.c., *Recueil*, I-2433. lpp., 19. punkts; 2001. gada 20. septembra spriedumu lietā C-453/99 *Courage* un *Crehan*, *Recueil*, I-6297. lpp., 25. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Muñoz* un *Superior Fruiticola*, 28. punkts).

15 Regulas Nr. 753/2002 21. pantā ir precizēta Regulas Nr. 1493/1999 VII pielikuma piemērošanas kārtība. Regulas Nr. 1493/1999 47. pantā citastarp ir paredzēts, ka obligātajām un fakultatīvajām norādēm attiecībā uz noteiktu vīna nozares produktu marķēšanu ir vairāki mērķi. Šie mērķi ir minēti arī Regulas Nr. 753/2002 preambulas ceturtajā apsvērumā, kurā ir noteikts, ka šīs regulas mērķi ir aizsargāt patērētāju un ražotāju likumiskās intereses, nodrošināt netraucētu iekšējā tirgus darbību un veicināt kvalitatīvu produktu ražošanu.

16 Kā pamatoti norāda Komisija, Regulas Nr. 753/2001 21. pantā ir paredzēta iespēja uz galda vīnu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādi vai noteiktā apvidū ražotu kvalitatīvu vīnu etiķetēm norādīt informāciju par apbalvojumiem vai medaļām. Šī iespēja ir atkarīga no nosacījuma, ka šie apbalvojumi vai medaļas ir piešķirti, pirmkārt, dalībvalsts vai trešās valsts atļautā konkursā un, otrkārt, objektīvā konkursā, kas nodrošina diskriminācijas neesamību.

17 No 21. panta redakcijas skaidri izriet, ka šis pants attiecas uz konkrēto vīnu marķēšanu, bet tā mērķis nav noteikt vīnu konkursu organizēšanai piemērojamos procedūras noteikumus. Kaut arī ir tiesa, ka saskaņā ar minēto noteikumu šo apbalvojumu vai medaļu piešķiršanas procedūrai ir jāatbilst noteiktām obligātām prasībām, tas tomēr nereglamentē nekādus citus vīnu konkursu organizēšanai piemērojamās procedūras aspektus, kaut arī tie ir uzskatāmi par pamatietvaru, kādā šie apbalvojumi vai medaļas tiek piešķirtas.

18 Tādējādi ir jāatzīst, ka Regulas Nr. 753/2002 21. pants attiecas uz fakultatīvām norādēm attiecībā uz apbalvojumiem un medaļām, kas var būt norādītas uz etiķetes, lai aizsargātu patērētāju un it īpaši vīna ražotāju likumīgās intereses. Šo apbalvojumu vai medaļu piešķiršanas procedūra vai detalizēta kārtība, kā arī vīnu konkursu organizēšanas procedūrai piemērojamie noteikumi ir tikai un vienīgi dalībvalstu kompetencē, ievērojot nosacījumu, ka gadījumos, kad šie apbalvojumi vai medaļas tiek piešķirtas šādā kontekstā, attiecīgo konkursu ir atļāvušas kompetentās valsts iestādes un piešķiršanas procedūra ir objektīva un nediskriminējoša.

19 Līdz ar to vīnu konkursa dalībnieks vai potenciālais dalībnieks nevar atsaukties uz minēto 21. pantu, lai vispārīgi apstrīdētu šāda konkursa organizēšanas noteikumus un it īpaši — noteikto dalības maksu šim konkursam.

20 Savukārt ir jāatzīst, ka gadījumā, ja informācija par apbalvojumiem vai medaļām tiek norādīta uz etiķetes, konkurējošie vīna ražotāji var iebilst pret tādu norāžu lietošanu, ja šie apbalvojumi vai medaļas ir piešķirtas tādā konkursā, kuru nav atļāvušas kompetentās valsts iestādes, vai neobjektīvas vai diskriminējošas procedūras rezultātā.

21 Līdz ar to uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 753/2002 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka vīnu konkursa dalībnieks vai potenciālais dalībnieks nevar, pamatojoties uz šo noteikumu, apstrīdēt šī konkursa organizēšanas nosacījumus un tostarp noteikumus, kas reglamentē kārtību, kādā tiek noteikta dalības maksa šajā konkursā.

Par otro jautājumu

22 Ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, otrajam jautājumam vairs nav nozīmes un uz to nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

23 Attiecībā uz lietas dalībniekiem pamata lietā šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Tiesāšanās izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku tiesāšanās izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

21. pants Komisijas 2002. gada 29. aprīļa Regulā (EK) Nr. 753/2002, ar ko paredz konkrētus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1493/1999 piemērošanai attiecībā uz konkrētu vīna nozares produktu aprakstu, apzīmējumu, noformējumu un aizsardzību, ir jāinterpretē tādējādi, ka vīnu konkursa

dalībnieks vai potenciālais dalībnieks nevar, pamatojoties uz šo noteikumu, apstrīdēt šī konkursa organizēšanas nosacījumus un tostarp noteikumus, kas reglamentē kārtību, kādā tiek noteikta dalības maksa šajā konkursā.

[Paraksti]